Книга Псалмів 101-110

Псалом 101

(100) Зразок князя

1 Давида. Псалом.

Про милість та про справедливість я буду співати, тобі, о Господи, псалми співатиму.

2 Буду вважати на дорогу досконалу. Коли прийдеш до мене? Ходитиму в досконалості серця мого посеред дому мого.

3 Перед очима в себе не утверджу нічого нечестивого. Того, що творить беззаконня, зненавиджу, до мене той не пристане.

4 Лукаве серце відійде геть від мене, зла я не хочу й знати.

5 Хто обмовляє тайкома ближнього свого, - того я призведу до мовчанки. Хто має горде око й пиху в серці, не стерплю того.

6 Очі мої на вірних краю, щоб жили зо мною. Хто ходить шляхом досконалих, той буде мені служити.

7 Не житиме у моїм домі, хто лукавство творить. Хто кує брехні, не встоїться перед очима в мене.

8 Щоранку призводитиму до мовчанки усіх нечестивих краю, щоб вигубити з Господнього міста усіх, що творять беззаконня.

Псалом 102

(101) Молитва тяжко хворого

1 Молитва нужденного, що, прибитий горем, виливає свою скаргу перед Богом.

2 Господи, почуй мою молитву; моє благання нехай до тебе ввійде

3 Не ховай обличчя твого від мене у день моєї скрути. Прихили до мене твоє вухо, коли до тебе взиваю, вислухай мене скоро.

4 Бо дні мої, як дим, щезають, і мої кості, як жар, тліють.

5 Прибите, мов трава, в'яне моє серце, я забуваю їсти хліб мій.

6 Від сильного мого стогнання прилипли мої кості до моєї шкіри.

7 Я став, мов пелікан у пустині, зробився, мов той пугач у руїнах.

8 Не сплю я й стогну, немов самітна пташка на покрівлі.

9 Вороги мої ввесь час мене ображають; ті, що лютують проти мене, кленуться мною.

10 Бо я, неначе хліб, їм попіл і напиток мій із сльозами я змішую, -

11 через твій гнів і твоє обурення, бо ти мене підняв і кинув.

12 Дні мої, неначе тінь, що простягнулась, і сам я, неначе трава, в'яну.

13 Ти ж, Господи, сидиш повіки на престолі, й ім'я твоє по всі роди.
14 Ти встанеш, змилуєшся над Сіоном, бо час над ним уже змилосердитись, бо прийшла година.
15 Слуги твої люблять його каміння, їм милий його порох.
16 Народи будуть імени Господнього боятись, і всі царі землі - твоєї слави.
17 Коли Господь Сіон відбудує, явиться в своїй славі,
18 зглянеться він над молитвою нужденних, молитвою їхньою не погордує.
19 Хай це запишеться для будучого роду, і народ, що буде створений, хвалитиме Господа. Бо він з висоти своєї святині подивився, Господь із небес на землю глянув,
21 щоб почути стогін бранця, щоб визволити призначених на смерть;
22 щоб звіщали ім'я Господа в Сіоні і хвалили його в Єрусалимі,
23 коли разом зберуться народи і царства служити Господеві.
24 Він виснажив у дорозі мою силу, укоротив дні мої.
25 Я кажу: Боже мій, не забирай мене у половині віку мого: літа твої по всі роди!
26 Спервовіку світу ти заснував землю і небеса - діло рук твоїх.
27 Вони загинуть, ти ж будеш стояти; все постаріється, немов одежа. Наче вбрання, ти їх міняєш, і вони пройдуть.
28 Ти ж усе той самий, і літам твоїм кінця немає.
29 Сини слуг твоїх будуть жити, і їхнє потомство утривалиться перед тобою.

Псалом 103

(102) Прослава Божого милосердя

1 Давида.
Благослови, душе моя, Господа і все нутро моє - його святе ім'я.
2 Благослови, душе моя, Господа і не забувай усіх добродійств його ніколи.
3 Він прощає усі твої провини, зціляє всі твої недуги.
4 Він визволяє життя твоє від ями, вінчає тебе ласкою та милосердям.
5 Він насичує твій вік похилий благом, й оновляється, як орел, твоя юність.
6 Господь творить правосуддя і суд усім прибитим.
7 Він показав Мойсеєві свої дороги, синам Ізраїля діла свої.
8 Милосердний Господь і добрий, повільний до гніву і вельми милостивий.
9 Не буде вічно він змагатись й не буде гніватись повіки.
10 Не за гріхами нашими учинив він із нами, і не за провинами нашими відплатив він нам.
11 Бо як високо небо над землею, така велика його милість над тими, що його бояться.

12 Як далеко схід від заходу, так віддалив він від нас злочинства наші.
13 Як батько милосердиться над синами, так милосердиться Господь над тими, що його бояться.
14 Він знає, з чого ми зліплені, він пам'ятає, що ми - порох.
15 Чоловік бо - дні його, немов билина: квітне, мов квітка в полі.
16 Потягне над ним'вітер, і його немає, і місце, де він був, його не впізнає більше.
17 Милість же Господня від віку й до віку над тими, що його бояться; і справедливість його над дітьми дітей тих,
18 що бережуть його союз і про заповіді його пам'ятають, щоб їх виконувати.
19 Господь на небі утвердив престол свій, і царство його усім володіє.
20 Благословіте Господа, всі ангели його, могутні силою, ви, що виконуєте його слово, покірні голосові його слова.
21 Благословіте Господа, всі його небесні сили, слуги його, що чините його волю.
22 Благословіте Господа, усі його твори, по всіх місцях його правління! Благослови, душе моя, Господа!

Псалом 104

(103) Хвала Богові Творцеві

1 Благослови, душе моя, Господа! Господи, Боже мій, великий єси вельми! Ти одягнувсь величчю й красою,
2 ти світлом, наче ризою, покрився. Ти розіп'яв, неначе намет, небо.
3 Ти збудував твої горниці в водах. Із хмар србі робиш колісницю, ходиш на крилах вітру.
4 Вітри своїми посланцями учиняєш, полум'я вогненне - слугами своїми.
5 Ти заснував землю на її підвалинах - не захитається по віки вічні.
6 Безоднею, немов одежею, покрив її, понад горами стали води.
7 Перед погрозою твоєю вони втікали, перед голосом грому твого тремтіли.
8 Звелися гори, зійшли долини до місця, що ти їм призначив.
9 Поставив їм границю, якої не перейдуть, щоб знову покрити землю.
10 Джерела посилаєш у ріки, які течуть проміж горами.
11 Усю звірину, що в полі, вони напувають, дикі осли там гасять свою спрагу.
12 Над ними кублиться небесне птаство з-поміж гілляк дає свій голос.
13 Ти напуваєш гори з твоїх горниць, земля насичується плодом діл твоїх
14 Вирощуєш траву для скоту, зела - на вжиток людям; щоб хліб із землі добували:
15 вино, що серце людське звеселяє олію, щоб від неї ясніло обличчя, і хліб, що скріплює

серце людське.
16 Насичуються дерева Господні, кедри ливанські, що посадив їх.
17 На них гніздяться птиці; бусли - на кипарисах їхнє житло.
18 Високі гори для кіз диких, скелі - для борсуків притулок.
19 Ти створив місяць, щоб значити пори; сонце знає свій захід.
20 Наводиш темряву, і ніч надходить, що в ній ворушаться усі звірі дібровні.
21 Левенята рикають за здобиччю своєю, поживи від Бога собі просять.
22 Ховаються, як тільки зійде сонце, лягають у своїх барлогах.
23 Виходить чоловік до свого діла й до своєї праці аж до вечора.
24 Яка їх, твоїх діл, Господи, сила! У мудрості усе ти створив, - повна земля твоїх створінь.
25 Ось море велике, пришироке, у ньому плазунів безліку, звірів малих і великих.
26 Там кораблі проходять, є і Левіятан, котрого ти створив, щоб ним бавитися.
27 Усі вони від тебе дожидають, щоб дав їм у свій час поживу.
28 Коли даєш їм, вони її збирають, як розтулюєш твою руку, вони насичуються благом.
29 Вони бентежаться, коли ховаєш вид твій; як забираєш дух у них, вони гинуть і повертаються в свій порох.
30 Зішлеш твій дух, - вони оживають і ти відновлюєш лице землі.
31 Нехай слава Господня буде повіки нехай Господь радіє творами своїми;
32 спогляне він на землю, і вона стрясається, торкнеться гір, - вони димують.
33 Я буду Господеві співати поки життя мого, псалми співатиму, скільки буду жити.
34 Хай буде приємна йому моя пісня; у Господі я веселитимусь.
35 Хай грішники з землі щезнуть, і беззаконних більше хай не буде. Благослови, душе моя, Господа! Алилуя!

Псалом 105

(104) Заклик хвалити Бога 1-7; історія патріярхів 8-45

1 Хваліте Господа, взивайте його ім'я, звіщайте між народами його учинки.
2 Співайте йому, псалми йому співайте, розповідайте про всі його діла чудесні.
3 Хвалітеся його святим ім'ям, хай радується серце тих, що Господа шукають.
4 Шукайте Господа і його силу, Шукайте його обличчя завжди.
5 Згадайте його чуда, що він зробив був; дива його й вироки уст його.
6 Потомки Авраама, слуги його, діти Якова, його вибранці!
7 Він Господь, Бог наш; суди його - на всю землю.
8 Він вічно пам'ятає про союз свій, слово, що заповідав на тисячу родів,

9 союз, що уклав з Авраамом, і свою клятву Ісаакові,
10 що він установив для Якова законом і для Ізраїля союзом вічним,
11 кажучи: "Тобі я дам Ханаан-землю як частку вашого спадкоємства."
12 Як їх була маленька жменька, мало, та ще й були чужими в тій країні
13 і мандрували від народу до народу, від одного царства до іншого народу, -
14 не допустив нікому їх гнобити і за них картав царів:
15 "Не доторкайтеся моїх помазаників і не робіть зла моїм пророкам!"
16 Навів на землю голод, зламав усю їхню підпору, їхній хліб.
17 Послав був перед ними чоловіка, у рабство був проданий Йосиф.
18 У диби закували йому ноги, повісили йому на шию залізні пута,
19 аж поки не здійснилось його слово, -випробував його глагол Господній.
20 Послав цар і випустив його на волю; володар народів дав йому свободу.
21 Настановив його господарем над своїм домом та управителем над усім своїм маєтком,
22 щоб він князів його зобов'язував за своєю волею, його старших навчав мудрости.
23 От і ввійшов Ізраїль у Єгипет, Яків почав жити в землі Хама.
24 Розмножив він народ свій вельми, він їх зробив сильнішими від ворогів їхніх.
25 Перевернув їхнє серце, щоб зненавиділи люд його, щоб коїли слугам його лукавства.
26 Тоді послав Мойсея, слугу свого, Арона, що собі вибрав.
27 Вони появляли поміж ними його дивні знаки і чудеса у землі Хама.
28 Він наслав темряву, і потемніло, але вони спротивилися його слову.
29 Перетворив на кров їхні води і виморив їхню рибу.
30 Від жаб у їхній країні закишіло, були вони й у самих царських покоях.
31 Сказав, і роями взялися мухи, і комарі всю їхню країну вкрили.
32 Замість дощу - дав град їм, вогонь палючий на їхню землю.
33 Побив їхній виноград, смоковниці їхні; і деревину поламав у їхній країні.
34 Сказав, - і сарана злетіла, і гусені без ліку,
35 що з'їла всю траву у їхній країні, плоди на їхній землі пожерла.
36 Він вибив усіх їхніх первородних у країні, первенців повної родючої їхньої сили.
37 І випровадив їх із золотом та сріблом, і не було між племенами їхніми хисткого.
38 Зрадів Єгипет, коли ті вийшли, бо страх напав на нього перед ними.
39 Він простер хмару, неначе покривало, вогонь, щоб уночі світити.
40 Просили, і перепелиць зіслав їм, і хлібом з неба наситив їх.
41 Розколов землю, і ринули води, рікою потекли в пустині.

42 Згадав бо своє святе слово до Авраама, слуги свого.
43 Випровадив із радістю народ свій і з торжеством - своїх вибранців.
44 Дав їм землі поган, і вони напрацьованим заволоділи,
45 щоб його заповідей пильнувати і зберігати його закони. Алилуя.

Псалом 106

(105) Хваліте Господа: 1-5; свідчення про невірність народу 6-43; гнів і помилування 44-48

1 Алилуя. Хваліте Господа, бо добрий, бо милість його повіки.
2 Хто може розповісти про подвиги Господні, усю славу його розголосити?
3 Щасливий, хто пильнує право й увесь час творить справедливість!
4 Згадай, о Господи, про мене у благоволінні до народу твого! Навідайся з твоєю допомогою до мене,
5 щоб я міг бачити твоїх вибранців щастя, щоб міг радіти радістю твого народу, щоб міг хвалитися твоєю спадщиною.
6 Ми згрішили з нашими батьками, провинилися, вчинили беззаконня.
7 Батьки наші в Єгипті на чуда твої не вважали, не пам'ятали про численні твої добродійства і збунтувалися проти Всевишнього над Червоним морем.
8 А все ж таки він спас їх імени свого ради, щоб появити свою силу.
9 Він погрозив Червоному морю, і воно висхло, і перевів їх через безодню.
10 Він з руки ненависника врятував їх, і визволив їх з руки ворога;
11 противників же їх покрили води, ані один з них не лишився.
12 Тоді вони повірили його словам і хвалу йому заспівали.
13 Незабаром вони діла його забули, поради його не чекали.
14 І запалали жадобою в пустині, і заходилися спокушувати Бога на безлюдді.
15 І дав він їм, чого вони бажали, але наслав сухоти в їхню душу.
16 І почали заздрити Мойсеєві в таборі й Аронові, Господньому святому.
17 Розсілася земля й поглинула Датана і покрила зграю Авірама.
18 І запалав огонь у їхній зграї, і полум'я спалило беззаконних.
19 Бичка зробили під Хоривом і вилитому бовванові поклонялись
20 І заміняли свою Славу на бика подобу, що траву їсть.
21 Забули Бога, Спаса свого, що вчинив великі подвиги в Єгипті,
22 діла предивні в землі Хама, страшенні - над Червоним морем.
23 Вже говорив про те, щоб їх запропастити, якби Мойсей, його вибранець, не став йому навпроти на проломі, щоб відвернути його гнів, щоб він їх не знищив.

24 І погордували розкішною землею, не йняли віри його слову.
25 І ремствували у своїх наметах, і на Господній голос не зважали.
26 І він, піднявши руку, їм поклявся, що трупом їх покладе в пустині
27 і між народами розсіє їхнє потомство, самих же їх розвіє геть по землях.
28 Злигалися і з Ваал-Пеором і їли жертви мертвих.
29 Роздратували його вчинками своїми, і впала на них кара.
30 Тоді устав Пінхас і вчинив розправу, і кара припинилась.
31 І полічено йому це за заслугу по всі роди, по віки вічні.
32 І розгнівали його над Меріва-водами, і через них дізнав і Мойсей лиха.
33 Вони бо так допекли його серцю, що в нього вирвалося з уст необачне слово.
34 Вони не знищили народів, про котрих говорив Господь їм,
35 але з поганами змішались і навчились, як вони, чинити.
36 Узяли служити їхнім божищам, що стали для них петлею.
37 Синів своїх і дочок рідних, жертвували демонам.
38 І проливали кров невинну, кров синів і дочок рідних, що жертвували божищам ханаанським. І осквернилася земля від крови,
39 і опоганилася вчинками їхніми, і блудними ділами їхніми.
40 І скипів гнів Господень на народ свій, і він свою спадщину зненавидів.
41 Він видав їх поганам у руки, їхні ненависники запанували ними.
42 І їх гнітили вороги їхні, і вони були підбиті під їхню руку.
43 Багато разів він визволяв їх, вони ж усе бунтувались думкою своєю і падали глибоко за свої провини.
44 Та він ізглянувся над їхньою бідою, коли почув був їхні благання.
45 Згадав він їм союз свій із ними і змилувався у своїм великім милосерді.
46 Він зробив так, що вони знайшли милосердя у всіх, що їх забрали в полон.
47 Спаси нас, Господи, наш Боже; збери нас із-між народів, щоб прославляти твоє святе ім'я і величатися твоєю похвалою.
48 Благословен Господь, Бог Ізраїля, по віки вічні! І нехай увесь народ скаже: "Амінь!" Алилуя!

Псалом 107

(106) Спільна подяка за вирятування від різних життєвих небезпек

1 Хваліте Господа, бо добрий, бо милість його повіки.
2 Так нехай скажуть ті, що їх викупив Господь, котрих він викупив з руки гнобибителя
3 і котрих зібрав з країв, зо сходу й заходу, з півночі і з-поза моря.

4 Вони блукали пустинею, на безлюдді, дороги не знайшли до міста, де б їм жити.

5 Голодні й спраглі, - душа їхня всередині умлівала;

6 тоді вони до Господа візвали в своїй скруті, і він визволив їх із скорбот їхніх.

7 Він вів їх дорогою простою, щоб ішли до міста, де б їм жити.

8 Хай славлять Господа за його милість і чудеса його над людськими синами.

9 Бо він наситив спраглу душу і зголоднілу душу сповнив благом.

10 Вони сиділи в тьмі й тіні смерти, скуті нуждою й залізом,

11 бо збунтувалися проти слів Божих і погордували радою Всевишнього.

12 їхнє серце він упокорив бідою, вони спіткнулися, але помічника не було.

13 Тоді вони до Господа візвали в своїй скруті, і він визволив їх із скорбот їхніх.

14 Він вивів їх із тьми й тіні смерти і розбив їхні кайдани.

15 Хай славлять Господа за його милість і чудеса його над людськими синами.

16 Бо він розбив мосяжні брами і розламав залізнії засуви.

17 Вони нездужали через свої переступи, прибиті за свої провини.

18 Усяка їжа їхній душі набридла і вони наблизились до брам смерти.

19 Тоді вони до Господа візвали в своїй скруті, і він визволив їх із скорбот їхніх.

20 Він послав своє слово й вилікував їх, і врятував їх із могили.

21 Хай славлять Господа за його милість і чудеса його над людськими синами.

22 Хай принесуть подячні жертви і з радістю діла його прославлять.

23 Ті, що у суднах пускаються на море, що ведуть торгівлю на водах великих,

24 побачили діла Господні і чудеса його в морській глибині.

25 Сказав, і буйний вітер знявся й підніс високо морські хвилі.

26 Знялись під саме небо, спустилися в безодню, в біді душа їхня танула.

27 І захиталися вони й закружляли, немов п'яний, пропала вся їхня мудрість.

28 Тоді вони до Господа візвали в своїй скруті, і визволив їх із скорботи їхньої.

29 Він зробив з бурі тишу і втихомирив морські хвилі,

30 й вони зраділи, що затихло; він до бажаної пристані привів їх.

31 Хай славлять Господа за його милість і чудеса його над людськими синами.

32 нехай його позносять на народних зборах на раді старших хай його прославляють.

33 Він ріки обертає в пустиню, джерела вод - у суху землю.

34 У солончаки плодючу землю -через її мешканців злобу.

35 Він обертає пустиню в озеро воднисте і суху землю у водні джерела.

36 Там оселює зголоднілих, щоб заснували місто для оселі,

37 щоб засівали ниви, виноградники садили, що дають урожай достатній.

38 Благословляє їх, і вони множаться вельми; не допускає, щоб у них худоби стало мало.

39 їх змаліло, вони були прибиті утиском лихим та горем.

40 І той, що на князів кидає ганьбу, що їх блукати силує глухою пустинею,

41 підняв злиденного з нужди і його сім'ї, мов овець, розмножив.

42 Бачать те праві та радіють, і кожна злоба затуляє рот свій.

43 Хто мудрий, хай запримітить оці речі і хай зрозуміє милості Господні.

Псалом 108

(107) Рання хвала 1-6; молитва перед війною 7-14

1 Пісня. Псалом. Давида.

2 Готове моє серце, Боже, - буду співати, у псалмах славити.

3 Пробудись, гарфо, і ви, гуслі! Я збуджу ранній світанок.

4 Я тебе прославлятиму між народами, Господи, і псалми тобі співатиму між племенами,

5 бо твоя милість аж до неба велика і твоя вірність аж до хмар сягає.

6 Вознесись, Боже, над небесами, і по всій землі хай буде твоя слава!

7 Щоб визволились твої любі, рятуй десницею твоєю і вислухай нас!

8 Сказав Бог у своїй святості: «Восторжествую, Сихем розділю, розміряю Суккот-долину.

9 Мій Гілеад і мій Манассія; Ефраїм - забороло голови моєї, Юда - моє берло.

10 Моав - мій посуд умивальний, на Едом кину я мої сандали, над Філістимською землею возликую!»

11 Хто візьме мене до укріпленого міста? Хто приведе мене аж до Едому?

12 Невже ти, Боже, нас відкинув, уже не вийдеш, Боже, з нашими військами?

13 Пошли нам поміч проти супостата, бо марна людська підмога!

14 З Богом учинимо ми подвиг, і він розтопче противників наших.

Псалом 109

(108) Прохання про рятунок від ворогів 1-5; 21-31; догана ворогові 6-20

1 Провідникові хору. Псалом. Давида.

Боже моєї хвали, не мовчи!

2 Бо губи грішні й лукаві вони на мене розпустили, брехливим язиком зо мною говорили;

3 і словами ненависти мене обступили, зо мною воювали без причини.

4 За любов мою вони зо мною ворогують; я ж молюся.

5 Зло за добро навалюють на мене і ненависть замість любови.

6 Пусти лукавого до нього, і обвинуватель хай стоїть праворуч нього.

7 Як стане на суді, хай вийде винуватий; і його молитва хай йому за гріх буде.
8 Віку свого хай не звікує, уряд його хай візьме інший.
9 Сини його хай стануть сиротами, а його жінка - удовою.
10 Нехай сини його, блукаючи, на жебри розійдуться, нехай повиганяють їх з їхніх хат-пусток.
11 Нехай лихвар загарбає все, що той має, і чужі нехай розграбують його працю.
12 Нехай ніхто над ним не має милосердя, ніхто нехай не милує його сиріток.
13 Потомство його нехай згине, у другім поколінні ім'я їхнє хай буде стерте.
14 Хай перед Господом згадається провина його предків, гріх матері його нехай не затреться,
-
15 хай будуть перед Господом назавжди, щоб він міг знищити з землі їхню пам'ять.
16 За те, що він не мав на думці чинити милосердя, але переслідував нужденного та злиденного, і розбитого серцем готовий був убити.
17 Любив прокляття: хай же спаде на нього! Благословення не хотів: хай же відійде від нього!
18 Нехай одягнеться, немов одежею, прокляттям, хай увійде, мов вода, у його нутро і, як олива, в його кості!
19 Нехай йому буде, немов одежа, що його вкриває, неначе пояс, що ним він підперізується завжди.
20 Така від Господа нехай буде заплата тим, що мене обвинувачують і що на мене зле говорять.
21 Ти ж Господи, о Боже, чини зо мною ради твого імени! Спаси мене, бо добра твоя милість,
22 бо я недужий та бідний, і серце моє зранене в моїх грудях.
23 Неначе тінь, що похилилась, я зникаю: неначе сарану мене стрясають.
24 Коліна в мене хитаються від посту тіло моє змарніло без жиру.
25 Сміховиськом для них я зробився; вони, побачивши мене, кивають головою.
26 Поможи мені, о Господи, мій Боже! Спаси мене по твоєму милосердю!
27 Щоб вони знали, що то твоя рука що ти, Господи, оте вчинив.
28 Нехай собі кленуть, а ти благослови! Встануть вони й осоромляться, а слуга твій буде радіти.
29 Противників моїх хай поб'є сором, нехай огорнуться, немов плащем, власною ганьбою.
30 Я буду вельми дякувати Господеві моїми устами, хвалитиму його між багатьма.
31 Бо він стояв праворуч бідака, щоб урятувати його від тих, що хочуть засудити його душу.
Псалом 110
(109) Месія - Цар 1-3; Священик 4: Переможець 5-7

1 Давида. Псалом.

Сказав Господь Владиці моєму: "Засядь праворуч мене, доки не покладу ворогів твоїх тобі підніжком."

2 Жезло твоєї сили Господь простягне з Сіону; пануй посеред ворогів твоїх!

3 З тобою володарство, відколи ти народився у святій оздобі; перед зорею я зродив тебе, неначе росу.

4 Клявся Господь і каятись не буде: "Ти - Єрей повіки на зразок Мелхіседека."

5 Господь по правиці у тебе: розіб'є царів у день гніву свого.

6 Судитиме народи; повно трупу; розіб'є на землі голови по всіх усюдах

7 З потоку питиме в дорозі, тому він голову підніме.